

רשומות

קובץ התקנות

23 במרס 1972

2824

ח' בניסן תשל"ב

צמוד

- 840 א' תקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בבתי עסק — שיעורי מקסימום והפחתות) (תיקון), תשל"ב—1972
- 840 תקנות לעידוד השקעות הון (ערעורים לפי סעיף 25 לחוק) (תיקון), תשל"ב—1972
- 841 תקנות שירות המדינה (גמלאות) (הגשת תביעות הצהרות והודעות) (תיקון), תשל"ב—1972
- 841 צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (כלי שיט קטנים המסיעים נוסעים בשכר), תשל"ב—1972
- 845 צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ומיתוח) (מחלף לוד), תשל"ב—1972
- 845 א' כללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) (תיקון מס' 2), תשל"ב—1972
- 846 תקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי) (תיקון), תשל"ב—1970 — תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

- 846 צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון), תשל"ב—1972
- 847 חוק עזר לבאר-שבע (אגרת ביוב), תשל"ב—1972
- 848 חוק עזר לטבריה (סלילת רחובות) (תיקון), תשל"ב—1972
- 849 חוק עזר לנהריה (היטל ביוב) (תיקון), תשל"ב—1972
- 849 חוק עזר לראשון לציון (שמות ומספרים לרחובות ולוחיות מספר בבנינים) (תיקון), תשל"ב—1972
- 850 חוק עזר לכפר-ברא (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל"ב—1972
- 852 חוק עזר למעיליא (הריסת מבנים מסוכנים), תשל"ב—1972
- 854 חוק עזר לפקיעין (אספקת מים), תשל"ב—1972

חוק הגנת הדייר, תשי"ד – 1954

תקנות בדבר דמי שכירות בבתי עסק

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 17 ו-18 לחוק הגנת הדייר, תשי"ד – 1954, מתקינה הממשלה תקנות אלה:

1. בתקנה 2 לתקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בבתי עסק – שיעורי מקסימום והפחתות), תשל"א – 1971² (להלן – התקנות העיקריות) –

(1) בפסקה (7), במקום "למעט" יבוא "לרבות";

(2) לאחר פסקה (8) יבוא:

"(9) בית עסק המשמש משרד לחברת תעופה, ספנות, תחבורה או הובלה, או לשירות מוניות;

(10) מרפאה של רופא, כמשמעותו בפקודת המתעסקים ברפואה, 1947³, של רופא שיניים או מרפא שיניים כמשמעותם בפקודת רופאי השיניים, 1945⁴, או של רופא וטרינרי כמשמעותו בפקודת הרופאים הוטרינריים⁵;

(11) בית עסק שביום פרסום תקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בבתי עסק – שיעורי מקסימום והפחתות) (תיקון), תשל"ב – 1972, או לאחר מכן, משמש משרד שבו עוסקים יחדיו לפחות ארבעה בעלי מקצוע חפשי מסוג אחד."

2. בתקנה 6 לתקנות העיקריות, במקום "שנה אחת" יבוא "שלוש שנים".

3. תחילתה של תקנה 1 ביום כ"ז בניסן תשל"ב (11 באפריל 1972).

4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הגנת הדייר (דמי שכירות בבתי עסק – שיעורי מקסימום והפחתות) (תיקון), תשל"ב – 1972".

מיכאל ארנון
מזכיר הממשלה

כ"ז באדר תשל"ב (13 במרס 1972)
(חמ 702100)

¹ ס"ח תשי"ד, עמ' 92; תשל"א, עמ' 96.
² ק"ת תשל"א, עמ' 832.
³ ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 262.
⁴ ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 1.
⁵ הא"י, כרך ב', עמ' 1502.

חוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט – 1959

תקנות בדבר סדרי הדין בערעור לפי סעיף 25א לחוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 25א(ג) לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט – 1959¹, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. ערעור על החלטות המינהלה על פי סעיף 75(ב) או על פי סעיף 75(ג) לחוק (להלן – הערעור) יוגש לבית המשפט המחוזי בירושלים.

¹ ס"ח תשי"ט, עמ' 234; תשכ"ג, עמ' 14; תשכ"ו, עמ' 62; תשל"א, עמ' 30.
² ק"ת תשכ"ג, עמ' 1869.

2. הערעור יוגש ויתברר בצורת בקשה בדרך המרצה, והוראות תקנות סדר הדין האזרחי, תשכ"ג—1963, יחולו על הבקשה והדיון בה, בשינויים המחוייבים.
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות לעידוד השקעות הון (ערעורים לפי סעיף 25 לחוק), תשל"ב—1972".

כ"ח באדר תשל"ב (14 במרס 1972)
 י ע ק ב ש' ש פ י ר א
 שר המשפטים

חוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], תש"ל—1970

תקנות בדבר הגשת תביעות, הצהרות והודעות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 109 לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], תש"ל—1970, ובהמלצת ועדת השירות, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 3 לתקנות שירות המדינה (גמלאות) (הגשת תביעות, הצהרות והודעות), תשי"ז—1956, לאחר פסקה (6) יבוא:
- "(7) שינוי המען של מקבל הגמלה, בציון המען החדש."

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות המדינה (גמלאות) (הגשת תביעות, הצהרות והודעות) (תיקון), תשל"ב—1972".

כ"א באדר תשל"ב (7 במרס 1972)
 פ נ ח ס ס פ י ר
 שר האוצר
 (חמ 720662)

¹ ס"ח תש"ל, עמ' 65.
² ק"ת תשי"ז, עמ' 602; תשכ"ח, עמ' 1584.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר כלי שיט קטנים המסיעים נוסעים בשכר

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מצווה לאמור:

פרק א': הגדרות

1. בצו זה —
- "סירה" — כלי שיט שתפוסתו ברוטו היא 100 טון או פחות מזה, המסיע או המיועד להסיע יותר מששה נוסעים בשכר;
- "משיט" — קברניט הסירה, וכל המשתתף בהפעלתה;
- "מפקח" — מפקח כלי שיט כמשמעותו בתקנות הנמלים (בטיחות השיט), תשכ"ה—1965.

¹ ס"ח תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ת תשי"ז, 1671; תשכ"ה, עמ' 1162.

פרק ב': הופעה והתנהגות של משיט

2. משיט ינהג כלפי הנוסעים בסירה באדיבות ובנימוס.
3. לא ישמש משיט בתפקידו בסירה אלא בלבוש נקי ומסודר.
4. לפי דרישת נוסע חייב כל משיט להזדהות בשמו המלא, ולמסור את מספר תעודת הזהות שלו ומענו, והוא בין בזמן הפלגת הסירה בין לפניו או לאחריה.

התנהגות
לבוש והופעה
חיצונית
הזרות

פרק ג': רוחה ותברואה

5. (א) המקומות המשמשים לנוסעים בסירה יהיו נקיים לפני כל הפלגה בטרם יעלו הנוסעים עליה.
(ב) בסירה שקרקעיתה, כולה או מקצתה, עשויה זכוכית, תהא הזכוכית שלמה ונקיה לפני הפלגה.
6. בסירה יותקנו מאפרות וסלי אשפה, עשויים מחומר בלתי דליק, במקומות ובמספר הדרוש להנחת דעתו של מפקח.
7. (א) לא ישליך אדם בסירה פסולת לים.
(ב) לא ישליך אדם בסירה פסולת בתוכה, אלא למיתקנים שנועדו לקליטת הפסולת.
8. (א) בסירה יותקנו מושבים לכל הנוסעים; רוחב המושב לכל נוסע יהיה לא פחות מ-45 סנטימטרים, ועמקו יהיה לא פחות מ-30 סנטימטרים.
(ב) סידור ישיבת הנוסעים יאפשר, לגבי כל מושב, גישה וישיבה נוחה ובטוחה, להנחת דעת מפקח.

נקיון

מאפרות וסלי
אשפה

איסור השלכת
פסולת

מושבים

מנו כפני גשם
ושמש

9. בסירה יותקנו סככות או גגות שיתנו מידה מספקת של צל כמפורט להלן:
(1) בים סוף וים המלח יהיה שטח מוצל לכל הנוסעים;
(2) באזורים אחרים, אם משך ההפלגה עולה על שעה, יהיה שטח מוצל לפחות לשני שלישים ממספר הנוסעים שהסירה רשאית להסיע.
10. בסירה תהיה אספקת אויר נקי באורח תקין שתימנע עשן וריחות בלתי סבירים במקומות המשמשים לנוסעים; במדורים סגורים לנוסעים בסירה, הדורשים איורור מיכני לצורך אספקת אויר תקינה, תותקן מערכת איורור מיכנית המספקת 20 חילופי אויר בשעה לפחות.
11. בסירה, במקומות המשמשים לנוסעים, לא תעלה עצמת הרעש על 80 דציבלים (A).
12. (א) בסירה תהא לפני הפלגתה כמות מספקת של מי שתיה ולא פחות מ-3 ליטר לכל אדם שהסירה רשאית להסיע.
(ב) המשיט יספק מי שתיה לנוסעים ללא תמורה.
(ג) ליד כל מכל של מי שתיה יותקן שלט ועליו יהיה כתוב באותיות ברורות "מי שתיה" — "Drinking Water".
13. (א) בסירה יותקנו בתי שימוש ויוחזקו במצב סניטרי תקין; מספרם יהיה כמפורט להלן:
(1) בסירה הרשאית להסיע מעל 50 נוסעים ובסירה שמשך שהותה בים הוא שעתיים לפחות — בית שימוש אחד לפחות;

איורור

טניפת רעש

מי שתיה

בתי שימוש

(2) בסירה הרשאית להסיע מעל 150 נוסעים — שני בתי שימוש לפחות.
(ב) ליד כל בית שימוש יותקן ברז מים לנטילת ידיים, ולידו כמות מספקת של סבון ומגבות נייר.

(ג) לא יגבה משיט תמורה בעד השימוש בבתי השימוש, בברזי נטילת הידיים, בסבון ובמגבות נייר.

תאורה 14. בכניסה לסירה, במדרגות ובחדרי השידותים ובכל מקום אחר שעליו יורה מפקח, תהיה תאורה בעצמה של 20 לוקס לפחות.

שילוט 15. בסירה יותקן שלט אחד לפחות, במקום הנראה לעיני נוסעים בסירה להנחת דעתו של מפקח, שיכלול מודעה על הפרת הוראות צו זה ניתן להגיש למשטרת ישראל או לאגף הספנות והנמלים במשרד התחבורה וכן את הפרטים כלהלן בשפות העברית והאנגלית:

- (1) שם בעל הסירה;
- (2) המספר המקסימלי של האנשים שהסירה רשאית להסיע;
- (3) המספר המינימלי של אנשי צוות בסירה כנדרש על פי דין;
- (4) הוראות צו זה.

פרק ד': בטיחות

עליה וירידה 16. (א) המשיט יבטיח עליה וירידה בטוחות אל הסירה וממנה ובמידת הצורך יציב כבש או מדרגות שנתמלאו בהם התנאים הבאים:

- (1) רחבם יהיה לא פחות מ-50 סנטימטרים;
- (2) משני צידיהם יותקן מעקה בגובה שלא יפחת מ-110 סנטימטרים, וכן שני מעקי ביניים לפחות ברווחים שווים;
- (3) במדרגות, המדרגות יהיו של רום אחד שלא יעלה על 25 סנטימטרים, והגטיה שלהן לא תעלה על 55 מעלות מקו אופקי;
- (4) בכבש יהיו סידורים מתאימים להנחת דעת מפקח, למניעת החלקה, והגטיה שלו לא תעלה על 20 מעלות מקו אופקי.

(ב) המשיט יסייע, במידת הצורך, בעליית נוסעים אל הסירה ובירידתם ממנה.

מדרגות פנימיות 17. בסירה, במקום שיש צורך לעלות או לרדת יותר מ-30 סנטימטרים, יותקנו מדרגות כמתואר להלן:

- (1) המדרגות יהיו כאמור בתקנה 16(א) ו-(3);
- (2) בצד המדרגות יותקנו מעקה או ידיות אחיזה שיש בהם כדי לאפשר עליה וירידה בטוחה.

גידור 18. (א) סביב משטחים המשמשים לשהיית נוסעים יותקן גידור, שגובהו לא יפחת מ-110 סנטימטרים, ויותקנו אמצעים נאותים למניעת נפילת קטינים ברווח שבין אמצעי הגידור לרצפה.

(ב) מנועים וחלקים נעים או משומנים, יגודרו כך שלא יגרמו לנוסעים נזק או לכלוך.

העברת נוסעים בים 19. פרט למקרי חירום, לא יעביר המשיט נוסע מהסירה בהיותה בלב ים אל כלי שיט אחר, ולא יתיר המשיט העברה כאמור.

משמעת 20. כל נוסע בסירה חייב למלא הוראות המשיט בעניינים הנוגעים לבטיחות החיים בים.

21. המשיט רשאי לסרב לקחת להפלגה נוסע העלול לסכן את הסירה, את הנוסעים בה או את עצמו; המשיט רשאי לנקוט באמצעים סבירים לבידודו של נוסע כאמור אם תפליג בסירה וכן להורדתו ממנה בכל עת למקום בטוח.

נוסע מסוכן

22. לא יסיע משיט בסירה קטין מתחת לגיל 12 אלא בליווי אדם מבוגר שיהיה אחראי עליו במשך כל ההפלגה.

הסעת קטינים

פרק ה': תחולה

23. (א) בסעיף זה "סירה ישראלית" — סירה הרשומה במרשם הישראלי לפי חוק הספנות (כלי שיט), תש"ך—1960, או החייבת רישום בו, לרבות סירה כאמור שהופטרה מחובת רישום ושאינה רשומה במרשם חוץ.

תחולה על סירות ישראליות ואחרות

(ב) צו זה יחול על סירה ישראלית בהפליגה גם מחוץ למימי החופין של ישראל ועל סירה שאינה ישראלית בהפליגה בתחום המים הפנימיים ובמימי החופין של ישראל.

24. (א) בסעיף זה, "סירת שירות בנמל" — סירה המפליגה בשירות לאניות העוגנות בנמל בישראל או סמוך לו.

סירות שירות בנמלים

(ב) (1) הוראות סעיף 8(א) יחולו על סירת שירות בנמל רק בהפליגה מחוץ לתחום המים המוגבל על ידי שובר גלים בנמל, ובנמל אילת — מחוץ לשטח המוכרז של הנמל;

(2) הוראות סעיף 9 רישה יחולו בכל אזור על סירת שירות בנמל אם משך הפלגתה עולה על שעה; שטח מוצל יהיה לפחות למחצית מספר הנוסעים; (3) במקום 3 ליטר מי שתיה לאדם הדרושים לפי סעיף 12, יהיה בסירת שירות בנמל ליטר אחד לפחות של מי שתיה לכל אדם שהסירה רשאית להסיע;

(4) אם אין סירת השירות בנמל מסיעה קטינים, די בכך שיותקן בה מעקה אחיזה במקום הגידור הנדרש לפי סעיף 18;

(5) הוראות סעיף 19 לא יחולו לגבי העברת נוסעים מסירת שירות בנמל לאניה שלגביה ניתן השירות.

פרק ו': הוראות כלליות

25. לא ישיט אדם סירה שלא נתמלאו בה הוראות צו זה.

איסור השטה

26. נעברה עבירה לפי סעיפים 3, 5, 6, 8 עד 19 או 22, יאשם בעבירה גם בעל הסירה אלא אם הוכיח שני אלה:

אחריות הבעלים

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת קיומה של ההוראה.

27. האמור בצו זה אינו בא למעט מכוחו של כל דין אחר בענין השטת כלי שיט.

שמירת דינים

28. תחילתו של צו זה כתום שלושה חודשים מיום פרסומו.

תחילה

29. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (כלי שיט קטנים המסיעים נוסעים בשכר), תשל"ב—1972".

השם

שמעון פרס
שר התחבורה

כ"ה בשבט תשל"ב (10 בפברואר 1972)
(תמ 741183)

³ ס"ח 315, תש"ד, עמ' 70.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר תחולת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח),
1943¹, אני מצווה לאמור:

תחולה הפקודה
על ירד

1. הפקודה תחול על הצומת שבו מתחברים כביש 12 צומת ראש-חדרה קטע עוקף רמלה-לוד², עם כביש מהיר 10 תל-אביב-ירושלים, קטע לוד-לטרון-שער-הגיא³, העובר את הגושים 3993, 3994, 4105, 4106, 4108, ושגבולותיו מסומנים לשם זיהוי במפה מס' כ/5867/מ-11 הערוכה בקנה מידה 1:2500 והתחומה ביד שר העבודה ביום ל' בשבט תשל"ב (15 בפברואר 1972).

רשות לעיין
מהעתק המפה

2. העתק המפה האמורה בסעיף 1 נמצא במחלקת עבודות ציבוריות, מחוזות תל-אביב והמרכז, רח' הרצל 180, תל-אביב, וכל המעוניין בדבר זכאי לעיין בו בשעות העבודה הרגילות.

השם

3. לצו זה ייקרא "צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מחלף לוד), תשל"ב—1972".

יוסף אלמוגי
שר העבודה

ל' בשבט תשל"ב (15 בפברואר 1972)
(חמ 75090)

¹ ע"ר 1943, חוס' 1, עמ' 40; ס"ח תשכ"ג, עמ' 144; תשכ"ו, עמ' 4.
² ק"ת תשל"ל, עמ' 1698.
³ ק"ת תשל"ב, עמ' 357.

חוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א—1961

כללים בדבר האתיקה המקצועית

בתוקף סמכותה לפי סעיף 109 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א—1961¹, מתקינה
המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין כללים אלה:

תיקון סעיף 18

1. בסעיף 18 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשכ"ו—1966², אחרי "אלא באישורו המוקדם של אותו בית משפט" יבוא "כמו כן לא יערוב עורך דין ערבות אישית בהליכים משפטיים בענין הגמצא בטיפולו גם אם אין במתן הערבות טובת הנאה חמריית".

השם

2. לכללים אלה ייקרא "כללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית) (תיקון מס' 2), תשל"ב—1972".

י' רוטנשטרייך

נתאשר.

כ' באדר תשל"ב (6 במרס 1972) יושב ראש המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין
(חמ 703205)

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

¹ ס"ח תשכ"א, עמ' 178.
² ק"ת תשכ"ו, עמ' 584; תשכ"ו, עמ' 742.

תיקון טעות

בתקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי) (תיקון), תשל"ל—1970, שפורסמו בקובץ התקנות 2521, תשל"ל, עמ' 1025 —

- (1) בתקנה 1, בהגדרת "עובד חדשי", במקום "בועדה בשכר חדשי" צריך להיות "עבודה בשכר חדשי";
(2) בתקנה 2, בפסקה (2) של תקנה 14א(א) המוחלפת, במקום "לא עבד עבודה רגילה" צריך להיות "עבד עבודה רגילה".

פנחס ספיר
שר האוצר

י"ז בשבט תשל"ב (2 בפברואר 1972)
(חמ 73113)

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר מועצות אזוריות

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 1 ו-2 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1958² (להלן — הצו העיקרי), לאחר סעיף 40א יבוא:

הוספת סעיף
2 40

"ועדת מל"ח" 40ב. (א) המועצה תבחר ועדה להכנת המשק לשעת חירום ולהפעלתו בשעת חירום (להלן — ועדת מל"ח).

(ב) הוראות סעיף 42 לא יחולו על הרכב ועדת מל"ח.

2. בסעיף 43 לצו העיקרי, לאחר "בועדת הנהלה" יבוא "ובועדת מל"ח".
3. לאחר סעיף 61 לצו העיקרי יבוא:

תיקון סעיף 43
הוספת סעיף
61 א

61א. (א) המועצה רשאית להעסיק מתנדבים בשעת חירום בכל התפקידים הברורים בהכנת המשק לשעת חירום ולהפעלתו בשעת חירום.

(ב) על אף האמור בצו המועצות המקומיות (שירות עובדים), תשכ"ב—1962³, יראו מתנדבים המועסקים כאמור כעובדי מועצה ארעיים.

4. בסעיף 63 לצו העיקרי, אחרי פסקה (11) יבוא:
" (12) לעשות את כל הדרוש להכנתו של המשק לשעת חירום ולהפעלתו בשעת חירום, לרבות ארגוןם והסדרתם של אספקת מצרכים ושירותים חיוניים."

תיקון סעיף 63

5. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות) (תיקון), תשל"ב—1972".

השב

יוסף בורג
שר הפנים

כ"ט בטבת תשל"ב (16 בינואר 1972)
(חמ 8001)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ת תשי"ח, עמ' 1256; תשכ"ה, עמ' 2798.
³ ק"ת תשכ"ב, עמ' 2562.

פקודת העיריות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962

חוק עזר לבאר-שבע בדבר אגרת ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹ וסעיפים 37, 38 ו-39 לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962², מתקינה מועצת עיריית באר-שבע חוק עזר זה:

הנדרות	1. בחוק עזר זה —
"העירייה" — עיריית באר-שבע;
"ראש העירייה" — לרבות מי שהסמיכו ראש העירייה לצורך חוק עזר זה, כולו או מקצתו;
"מחזיק" — המחזיק בפועל בנכס המחובר לרשת הביוב;
"מפעל תעשייה רטובה" — מפעל שנשפך ממנו מטר מעוקב של שופכין לשעה לדונם לפחות או ארבעה מטרים מעוקבים של שופכין ליממה לדונם לפחות;
"מפעל תעשייה מזיקה" — מפעל תעשייה אשר ראש העירייה אישר לגביו שמשמשים בו לצורך הליכי הייצור בחמרים המזיקים לרשת הביוב.
אגרת ביוב	2. המחזיק ישלם אגרת ביוב בשיעור שנקבע בתוספת.
משלוח הודעה לחיוב	3. ראש העירייה ישלח הודעה לחיוב המפרטת את סכום האגרה הנדרש ממנו.
מועד תשלום האגרה	4. אגרת הביוב תשולם יחד עם אגרת המים המשתלם לפי חוק עזר לבאר-שבע (אספקת מים), תשכ"ה-1965 ³ .
מסירת הודעה	5. מסירת הודעה לפי חוק העזר תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או פורסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום העירייה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
תחילה	6. תחילתו של חוק עזר זה היא מיום י"ז בניסן תשל"ב (1 באפריל 1972).
השם	7. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבאר-שבע (אגרת ביוב), תשל"ב-1972".

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.

³ ק"ת 1733, תשכ"ה, עמ' 2174.

תוספת (סעיף 2)

שיעור האגרה באגרות לכל
מטר מעוקב מים למעט מים
לבניה ולהשקיה

סוג הנכס שבו נצרכים מים

1. מגורים, עסקים, מסחר, משרדים, מלאכה, תעשייה
יבשה בלתי מזיקה, בתי מלון, מסעדות, בתי-אירוח
וכל צרכן מים שלא פורט 15
2. מפעל תעשייה רטובה בלתי מזיקה, מוסדות ציבור,
צבא, בתי חולים ומרפאות 10
3. מפעל תעשייה מזיקה, יבשה או רטובה 20

אליהו נאוי
ראש עיריית באר-שבע

נתאשר.
י"ג באדר תשל"ב (28 בפברואר 1972)
(חמ 862116)

יוסף בורג
שר הפנים

פקודת העיריות

חוק עזר לטבריה בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות, מתקינה מועצת עיריית טבריה
חוק עזר זה:

1. בחוק עזר לטבריה (סלילת רחובות), תשכ"ב—1961, בסעיף 7, במקום סעיף קטן (א)
יבוא:
"א) בכל הוצאות סלילת כביש לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים
אותו קטע הרחוב שבו נסלל הכביש."
לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לטבריה (סלילת רחובות) (תיקון), תשל"ב—1972".

מ' צחר
ראש עיריית טבריה

נתאשר.
י"ג באדר תשל"ב (28 בפברואר 1972)
(חמ 87607)

יוסף בורג
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ק"ת 1215, תשכ"ב, עמ' 219.

פקודת העיריות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962

חוק עזר לנהריה בדבר ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-254 לפקודת העיריות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב-1962², מתקינה מועצת עיריית נהריה חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר לנהריה (ביוב), תשכ"ו-1966³, יבוא:

"תוספת"

(סעיפים 2, 3 ו-4)

שיעור היטל
בלירות

1. היטל ביוב —

ביב ציבורי —

לכל מ"ר משטח הקרקע (כולל קרקע שעליה עומד הבנין)

0.25

לכל מ"ר של בניה

8.50

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לנהריה (היטל ביוב) (תיקון), תשל"ב-1972".

גרשון טז
ראש עיריית נהריה

נחאשר.
י"ג באדר תשל"ב (28 בפברואר 1972)
(חמ 84129)

יוסף בורג
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
² ס"ח 376, תשכ"ב, עמ' 96.
³ ק"ת 1840, תשכ"ו, עמ' 946.

פקודת העיריות

חוק עזר לראשון-לציון בדבר שמות לרחובות ולוחיות-מספר בבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית ראשון-לציון חוק עזר זה:

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.

1. בחוק עזר לראשון-לציון (שמות ומספרים לרחובות ולוחיות-מספר בבנינים), תשל"ב-1971, בסעיף 4, במקום "בסכום שלא יעלה על 10 לירות" יבוא "או אגרה בשיעור של 10 לירות, הכל לפי הסכום הגדול יותר".

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לראשון-לציון (שמות ומספרים לרחובות ולוחיות-מספר בבנינים) (תיקון), תשל"ב-1972".

חנניה גיבשטיין
ראש עיריית ראשון-לציון

נתאשר,
י"ג באדר תשל"ב (28 בפברואר 1972)
(תמ 86724)

יוסף בורג
שר הפנים

² ק"ת 2777, תשל"ב, עמ' 297.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לכפר-ברא בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי הסעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945, מתקינה המועצה המקומית כפר-ברא חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לכפר-ברא (מס עסקים מקומי), תשכ"ו-1967¹ (להלן - חוק העזר העיקרי), יבוא:

החלטה
התוספת

"תוספת"

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אטליוז	50	באר מים שתפוקתה במ"ק —	100
בית קפה	50	עד 100,000	150
בנאי	30	מ" 100,001 עד 200,000	250
בנק	300	מ" 200,001 עד 300,000	500
בית חרושת לבלוקים	100	מ" 300,001 עד 400,000	20
בית קולנוע	150	חייט	30
בקר —		חשמלאי	
לכל ראש הולנדי	10	חנות —	
לכל ראש מקומי	5	אופניים	30

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ו, עמ' 256.
² ע"ר 1945, חוס' 1, עמ' 115; ס"ח תשכ"ז, עמ' 2.
³ ק"ת 2014, תשכ"ז, עמ' 1773.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
25	חנות נעלים		חנות —
30	חנות ירקות	100	כל בו
30	חנות דגים	50	ירקות
100	מוסך לתיקון מכוונות	50	בדין
	מכונית משא —	50	מחסן זמרי בנין
50	בנוין	50	חנות לר' ישיים
75	דיוול	30	חנות לקליה עתהנה
50	מונית	50	מחסן לחמרי חקלאות
30	מכבסה	50	חנות לכלי בית ומטבח
100	מהנדס	30	טייה
50	מחלבה	50	טרקטור עם שרשרת
5	סוס או פרד	50	טרקטור עם צמיגי גומי
50	נגרייה	25	טנדר להובלת משאות
1	עזים וכבשים, לכל ראש	40	טנדר עם דויל גנט
3	עגלים, לכל ראש	50	לול לעופות
80	עורך דין	50	סוכן ביטוח
50	מסעדה	20	מתקן נעלים
100	רופא	25	מוכר קמח
	שירות אוטובוסים המקיים תחנה	40	מסגרייה
200	בתחום המועצה	50	מוכר דלק, גפס וסולר
20	שרברב	30	מוכר סיד
100	תחנת דלק	20	מספרה
		20	חנות למכירת עור

תחילה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ר' בניסן תשל"א (1 באפריל 1971).

הוראות מעבר

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1971/72 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק העזר ברשומות; אולם כל סכום ששולם בעד שנת 1971/72 על פי חוק העזר העיקרי ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

השב

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לכפר-ברא (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל"ב—1972".

מוסא ענד אל לטיף עאצי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית כפר-ברא

כ"ט בטבת תשל"ב (16 בינואר 1972)

(חמ 83561)

יוסף בורג

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למעיליא בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית מעיליא חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

“בנין” — מבנה בנוי מאבן, ביטון, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

“בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

“מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

“מהנדס” — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי”ח—1958, שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

“המועצה” — המועצה המקומית מעיליא;

“ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

עריכת בדיקה

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

הודעות

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ס”ח תשי”ח, עמ’ 108.

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

ביצוע עבודות
על ידי ראש
המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו משום סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

אישור סכום
ההוצאות

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי סעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראיה לכאורה.

מכוח ראש
המועצה
והמהנדס
להיכנס לבנין

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למעיליא (הריסת מבנים מסוכנים), תשל"ב—1972".

מסעד קסיס

ראש המועצה המקומית מעיליה

ותאשר.

ט"ז בטבת תשל"ב (3 בינואר 1972)
(חמ 84064)

יוסף בורג
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עור לפקיעין בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית פקיעין חוק עור זה:

1. בחוק עור זה —

הגדרות

“אבורים” — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
“חדר” — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

“מדמים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

“מועצה” — המועצה המקומית פקיעין;

“המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עור זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

“מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

“נכס” ו”בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950¹;

“צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט צרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים) 1936²;

“צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

“רשת פרטית” — אבור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מדמים;

“נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו.

“צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 256.
² ק”ת 127, תשי”א, עמ’ 178; ק”ת 1219, תשכ”ב, עמ’ 280.
³ ע”ר 1936, חוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנתת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו, בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באבזורים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזורים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזורים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדרמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3(ב).
(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם. אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מד-מים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד-מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.
(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד-מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מד-מים ואגרת התקנת מד-מים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מד-מים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מד-מים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מד-מים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מד-מים בלבד.

(ז) היה מד-המים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מד-מים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד-מים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד-המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד-מים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד-המים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד-המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

אגרת מים

(ב) מצא המנהל כי מד-המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצרוכת הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצרוכת של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד-המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמד-המים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד"מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליהס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד"המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד"מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מד"המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזו בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד"מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנולדו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מד"מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד"מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק הפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד"המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך ארבעה עשר יום מיום מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב, אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

אישור סכום ההוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד"מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

ניתוק החיבור

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יהודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד"מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

הפסקת אספקת המים

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 08.00 ל-17.00 ובשעות חירום בכל זמן סביר, על מנת –

רשות כניסה

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד"מים, צינור או אבזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוצ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;

(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

שימוש במים

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אוויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיווי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

מכירת מים והעברתם 15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה עובכה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק 16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א) רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני זיהום 17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים 18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות 19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו

או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי-אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דגים, או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

21. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לפקיעין (אספקת מים), תשל"ב—1972".

עונשין

השב

תוספת

האגרה בלירות

	1.	אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)):
250		(1) יחידת דיור, או משרד
300		לכל יחידת מלאכה, תעשייה או חקלאות
	(2)	הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש
		לפי דרישת הצרכן —
80		עד 2"
150		עולה על 2"
	2.	אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))
10		
	3.	אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))
10		
	4.	אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-4(ב)) —
500		לנכס בשטח עד חצי דונם
1		לכל מ"ר נוסף
		ונוסף לזה —
2		בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה
1		בבנין שאינו בנין מגורים, לכל מ"ק של נפח הבנין

כשיש מיתקן מוכן להתקנת מדמים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מדמים
------------------------------------	-------------------------------------

בלירות		5. אגרת מדמים (סעיף 5(ד)) : מדמים שקטרו —
120	100	(1) אינו עולה על "3
180	110	(2) עולה על "3 ואינו עולה על "1
220	140	(3) עולה על "1 ואינו עולה על "1½
270	180	(4) עולה על "1½ ואינו עולה על "1½
355	250	(5) עולה על "1½ ואינו עולה עד "2
420	345	(6) עולה על "2 ואינו עולה על "3
490	425	(7) עולה על "3 ואינו עולה על "4
		(8) עולה על "4

לפי חשבון שהגיש המנהל

האגרה בלירות

10

6. אגרת בדיקת מדמים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))

האגרה המינימלית בלירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------------	----------------------

7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

	(1) לשימוש ביתי
1.05	35
	50
	60
	(2) לגינות מעובדות —

(א) במקום שאין אספקת מים במדידה נפרדת לגינה, בהגבלה של 7.5 מ"ק ל-100 מ"ר בין החדשים אפריל — נובמבר, מעל ל-10 מ"ק

10

(ב) במקום שיש אספקת מים במדידה נפרדת לגינה, בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר, בין החדשים אפריל—נובמבר

10

מעל להגבלה בסעיפי משנה (א) ו-(ב) תיווסף הכמות לפריט (1) לשימוש ביתי.

בבתים משותפים עם גינה משותפת, התצ"ר וכת הכללית תחולק בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה.

האגרה המינימומלית בלירות	האגרה למ"ק באגורות	
1.75	35	(3) למוסדות
1.75	35	(4) לבתי מרחץ ציבוריים ולבריכות שחיה
2.50	50	(5) לחנויות, לעסקים שאינם מלאכה, למשרדים ולכל שימוש אחר שלא פורט בתוספת זו
		(6) לתעשייה — (א) לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה:
2	20	בגבולות הכמות המוקצבת
	40	מעל הכמות המוקצבת
4	40	(ב) לצרכן שאינו רשום ברשיון ההפקה של המועצה
3	60	(7) לבניה
		(8) לחקלאות, לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של המועצה —
0.80	10	בגבולות הכמות המוקצבת
	15	מעל הכמות המוקצבת

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה — פרט לדירה בבנין חד-משפחתי מבניה קשה שאינו שוכן עולים, ששטחה עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הזיכוי עלתה על 10 מ"ק יזוכה לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 ויותר	21

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

האגרה בלירות

10

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

יוסף נאיה סואד
ראש המועצה המקומית פקיעין

נתאשר.
ט"ו בשבט תשל"ב (31 בינואר 1972)
(חמ 848401)